

פלוגת הטנקים "חריף"

חובשת כוחתה אדומה

(חט' 421)

רס"ן (מיל') אליהו עממי* סמ"פ "חריף"

מפגיעות לא ישירות, אך כשיר ללחימה. כוחות נוספים של חי"ר על זחל"מים מגיעים לצומת מכיוון דרום ואנו הופכים ל"בעלי הבית" של הצומת, בהכוננת הכוחות ובפינוי פצועים ולוחמים שנטשו את כליהם הפגועים, על גבי זחל"מים לכיוון "לקקן". בשארית הלילה אנו ממשיכים בניהול אש מושכל, כשמובן לנו שיש להסיט את תשומת לב המצרים מתנועת הצנחנים על "נחלה" ופעילותם להכנת הצליחה וביצועה בפועל.

השחר עולה ואני יוצר קשר ראשון עם המג"ד עמי מורג ומעדכן אותו בקורות הלילה ומקבל הנחייה לנתק מגע מהצומת ולהגיע לאזור שממזרח ל"לקקן" לקראת חבירה איתם. פלוגת "חריף" איבדה באותו לילה שבעה מלוחמים ביניהם המ"פ יוחי גלעד, המ"מ יוסי ויינברג, קצין הסיוור יהושע כץ והשאר מאנשי צוותם של יוחי ויוסי. הטנק שלי הוא היחיד שנותר כשיר ללחימה ואילו שלושה אחרים פגועים ללא יכולת לחימה.

אני מאמין שלחימת הפלוגה בצומת היא שאפשרה לצנחנים להגיע לקו המים, לבצע הצליחה ולתפוס ראש גשר בגדה המערבית של התעלה. וכפי שהגדיר זאת המג"ד עמי מורג: פלוגת "חריף" זכתה בכומתה אדומה תרתי משמע.

הכתבה הוכנה בעזרת המט"קים אמיתי שרעבי ועזרא מנספלד.

1) השם יוֹחֵי מורכב מראשי התיבות של יוסף חיים (ברנר)

* רס"ן (מיל') אליהו עממי, שימש סמ"פ פלוגה ח' ("חריף") בגדוד של סא"ל עמי מורג, בחטיבה 421 שצלחה ראשונה את התעלה במלחמת יום הכיפורים.

מ"מ 2 וגם כן עולה באש. קרב האש מתנהל בטווחים קצרים כנגד חי"ר המצויד היטב בכלי נ"ט וטנקים. יתרת הטנקים של הפלוגה מנהלים אש בנחיתות טקטית תוך כדי תנועה אחורה וקדימה ותמרון בין הטנקים הפגועים. הטנקים הבורעים של יוחי ויוסי ויינברג מאירים את הצומת ומקשים עלינו למצוא מסתור ומסנוורים את עיני תותחני הטנקים. בחסות קרב האש שלנו ממשיכים הצנחנים בתנועה על ציר "נחלה" לעבר חצר הצליחה.

טנקים נוספים שלנו נפגעים בזה אחר זה; הטנק של עזרא נפגע, אך ממשיך בתנועה ועולה על מוקש כשיורד מהכביש בניסיון לשיפור עמדה. בהחלטה זריזה אני מורה לנטוש את הטנק התקוע ללא יכולת תזוזה. הם מזנקים החוצה מהטנק, שחוטף מייד פגיעה נוספת ונדלק. הצוות של עזרא עולה על טנק נטוש ומנסה להפעילו אך הדבר לא צולח בידם.

יכולת התמרון שלנו פוחתת עקב הידיעה ששולי הדרך זרועים מוקשים. באותו זמן מגיע מאחורינו, מכיוון דרום, כוח טנקים בשם "בסיין". אנו מצטרפים אליו בניסיונות נוספים לעבור את הצומת לכיוון מזרח, אך גם הטנקים שלו נפגעים בזה אחר זה ואנו מאבדים איתם את הקשר. תוך כדי לחימה אנו מזהים ירי בעורפנו מכיוון אזור תנועת הצנחנים על "נחלה". נראה כי הצנחנים נמצאו בהמשך קו האש של המצרים שירו עלינו והשיבו אש למקורות האש שזיהו.

קראתי ברשת חרום "מוסקיטור" והודעתי את מיקומו וביקשתי להפסיק האש לכיווננו אך לא זכיתי למענה. בשלב זה נותרנו שלושה טנקים בלבד, כשהטנקים של שרעבי ויצחקי פגועים ומקרטעים ובקושי מתפקדים והטנק שלי "מגולח"

סיפורה של פלוגת "חריף" החל בקרבות הבלימה עם פרוץ המלחמה עת מרבית מפקדיה והרבה מלוחמיה נפגעו בקרבות "חמוטל". מתי מעט מלוחמיה המקוריים שיצאו מהימ"ח בשדה תימן בשחר השבעה באוקטובר איישו את מעט הטנקים ערב הצליחה. כמפקד הפלוגה התמנה יוֹחֵי גלעד ואני התמנתי כסגנו. שנינו התחלנו את המלחמה כמפקדי מחלקות. שלד הפלוגה כלל את מפקדי הטנקים אמיתי שרעבי, שלמה יצחקי ועזרא מנספלד ושני מפקדי מחלקות שצורפו לפלוגה: יוסי ויינברג ודוד יחזקאל (חיג'ו). הצוותים בחלקם שרידים של ימי הלחימה הראשונים והשאר צורפו ערב הצליחה להשלמת הפלוגה שמנתה שבעה טנקים בלבד.

יוחי מגיע לחניון הפלוגתי בשעות הערב ומתדרך אותנו בקצרה ובלחץ זמן במשימת הפלוגה: הובלת חטיבת הצנחנים של דני מט עד ציר "נחלה" והמשך על ציר "לקסיקון" להשתלטות על צומת "טרטור" כדי לסמן את הציר בשילוט מואר לגשר הגלילים שהיה אמור להגיע ממזרח ובניצב לתעלה. לצורך משימה זאת צורך לפלוגה יהושע כץ קצין סיוור מ"שקד". יוחי יוצר קשר עם דני מט ומתחילים בתנועה על ציר "עכביש" כשהצנחנים בעקבותינו על הזחל"מים הנושאים את סירות הגומי.

התנועה מתקדמת באיטיות ותוך כדי עצירות, אך ללא הפרעה ממשית, כאשר מידי פעם אנו מזהים פרצי יריות ושרשרות נותבים, אך אלו לא מכוונים אלינו. אנו מגיעים לצומת "לכסיקון" ומזהים את צלליתו של מעוז "לקקן" ופונים צפונה על כביש התעלה. כשאנו מגיעים לצומת "נחלה", המשיק לאגם המר והמוביל לאזור חצר הצליחה המתוכנן, אנו נפרדים מהצנחנים שנכנסים לציר "נחלה" ואילו אנו ממשיכים צפונה לכיוון צומת "טרטור" לביצוע משימתנו השנייה. התנועה מתבצעת במתכונת של שלושה טנקים פרוסים בחזית, ככל שהשטח משני צידי הכביש איפשר, ואילו השאר בשרדה על הכביש מאחור.

ככל שאנו מתקדמים אנו נתקלים ביותר ויותר שרידי כוחות שלנו הכוללים טנקים פגועים ולוחמים שאיבדו את הכלים שלהם וממליצים לנו שלא להמשיך. התופת פורצת באחת כשאנו נכנסים לצומת. הטנק של שרעבי נפגע ראשון ומייד אחריו הטנק של יוחי שצועק בקשר פעמיים "משנה נפגעת" ומייד נפגע שוב ועולה באש בלהבה אדירה. הבא בתור נפגע הטנק של יוסי ויינברג

צנחנים בדרך למשימה, זמן קצר לפני חצית התעלה